

Забезпечення економічного зростання за рахунок впровадження інноваційних енергозберігаючих технологій і техніки може зменшити податкове навантаження на виробників і досягти нового масштабу підвищення ефективності виробництва. Звичайно, потрібний ривок у банківській реформі. Саме банкіри мають плинути в авангарді модернізації і трансформації якісного економічного зростання.

З боку пропозиції ці обмеження виступають через зміну співвідношення у структурі виробничих потужностей на користь незавантажених, але з високим рівнем зношеності основного капіталу. Резерв вільних, незадіяних потужностей у більшості галузей майже вичерпано. Знос основних засобів виробництва у промисловості і сільському господарстві досягли критичного рівня, більш 80%. Сьогодні перспективи економічного розвитку слід пов'язувати з динамічним та масштабним оновленням їхньої незавантаженої частини, модернізацією діючих і створенням нових робочих місць. Без цього буде важче утримувати темпи зростання у межах 2-3%, а тим більше за межею 5-7%. Зазначене свідчить про необхідність інвестиційної експансії.

Основною метою стратегії макроекономічної політики на сучасному етапі слід вважати забезпечення умов стійкого довготривалого зростання, яке сприяло б структурно-інноваційній та соціальній переорієнтації економіки, формування сприятливого інвестиційного середовища. Таким чином, інноваційно-інвестиційний розвиток економіки потребує зваженої політики у всіх сферах життєдіяльності суспільства і держави.

Література:

1. Геєць В.М. Інноваційні перспективи України / В.М. Геєць, В.П. Семиноженко // Наукове видання. – Х.: Константа, 2006. – 272 с.

2. Соловьев В.П. Инновационная деятельность как системный процесс в конкурентной экономике (Синергетические эффекты инновации) / Соловьев В.П. – К.: Феникс, 2006. – 500 с.

3. Черваньов Д.М. Менеджмент: інноваційно-інвестиційного розвитку підприємств України / Д.М. Черваньов, Л.І. Нейкова. – К.: «ЗНАННЯ», КОО, 1999. – 514 с.

АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОЇ ГАЛУЗІ

*Семенцова О.В., к.е.н., доцент
Український державний університет залізничного транспорту*

Запорукою економічного розвитку є інноваційні перетворення, втілення яких вимагає інвестиційних ресурсів. Залізнична галузь в цілому має позитивні економічні результати від здійснення господарської діяльності. Але більш детальне дослідження свідчить про наявність ряду проблем, що перешкоджають прискореному розвитку і підвищенню ефективності роботи

українських залізниць та носять переважно інвестиційно-інноваційний характер. Серед них найголовнішими виступають:

- недосконалість нормативно-правової бази щодо інвестиційно-інноваційного розвитку підприємств залізничного транспорту, що призводить до уповільненого просування в галузі процесів інвестиційно-інноваційного характеру, обмеження можливості використання передового досвіду іноземних залізниць щодо впровадження новітніх технологій та форм залучення інвестиційних ресурсів;

- недостатня державна підтримка інвестиційно-інноваційного розвитку залізничної галузі, що призводить до обмежень оновлення основних засобів та розширеного відтворення виробничого процесу галузі;

- застарілі організаційні форми та методи управління галуззю, в яких переважають адміністративно-командні методи та жорстке централізоване планування господарської діяльності, що тим самим обмежує прояв ініціативи та творчого підходу в управлінні галуззю, що призводить до стримування розвитку та розкриття потенціалу галузі, а також уповільнює зворотній зв'язок між зовнішнім оточенням залізниць та внутрішнім середовищем;

- низький рівень впровадження інноваційних технологій та нової техніки в процес виробництва в галузі та високий рівень фізичного та морального старіння технічних засобів залізниць, посилене недосконалістю технологій, що використовуються в галузі для виконання загального та часткових виробничих процесів призводить до зменшення технічних засобів залізниць, є підґрунтям істотного відставання вітчизняної залізничної техніки і технологій від рівня передових країн світу та призводить до низького рівня продуктивності праці, високого рівня матеріаломісткості та трудомісткості виконання робіт, високої собівартості кінцевої продукції транспорту тощо.

Пошук шляхів подолання перешкод інвестиційно-інноваційного розвитку вітчизняних залізниць та створення сприятливих умов для нього є особливо актуальним питанням в умовах реформування залізничної галузі та виконання низки вимог на шляху євроінтеграції. Доцільно зазначити, що передумовою для пошуків інвестиційно-інноваційного розвитку залізничної галузі повинна стати комплексна державна програма з стимулювання процесів залучення в розвиток галузі капіталу різних форм власності, що має ґрунтуватися на вигідних умовах державно-приватного партнерства. Система заходів з прискорення інноваційно-інвестиційних потоків повинна будуватися на принципах комплексності та системності, що є підґрунтям для отримання синергійного ефекту від впроваджень.

Видається доцільним запропонувати ряд заходів з подолання проблем інвестиційно-інноваційного розвитку залізничної галузі:

- створення умов державно-приватного партнерства – передбачає побудову на законодавчому рівні системи взаємодії органів державної влади та приватних інвесторів, що направлено на сприяння залученню інвестиційних ресурсів різних форм власності для оновлення виробничої бази галузі та створення нормативної бази щодо участі у розвитку галузі капіталу різних

форм власності, поширенню використання лізингових схем у роботі галузі, що створить умови для більш ефективного господарювання залізничної галузі;

- формування системи державного замовлення науково- та інноваційно-технічної продукції для залізниць повинно будуватися на засадах прозорості проведення тендерних закупівель з урахуванням захисту саме вітчизняних виробників, які потенціально можуть мати інтерес у співпраці з залізницями;

- управління галуззю з урахуванням умов конкурентного середовища передбачає впровадження системи гнучкого реагування обсягів надання залізничних послуг з перевезення на зміну попиту споживачів; розробку нових та удосконалення існуючих маршрутів відповідно до маркетингових досліджень попиту, з урахуванням пропозицій конкурентів (автоперевізників); адаптацію системи тарифоутворення до вимог ринку, тобто визначення величини тарифів на ринкових важелях, а не на витратному принципі побудови;

- розробку розкладу руху з урахуванням інтересів пасажирів, оптимізація маршрутів та використання рухомого складу відповідно пасажиропотокам та вимогам споживачів, розвиток швидкісного руху тощо;

- продовження реформування управлінських функцій галузі в напрямку розподілу управління перевізним процесом і управління інфраструктурою дозволить подолати природну монополію в залізничній галузі та створити внутрішньогалузеву конкуренцію, що неминуче призведе до підвищення ефективності роботи залізниць та більш якісного реагування на запити споживачів транспортних послуг тощо.

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

Смолій Л.В., к.е.н., доцент,

Крижановська А.М.

Уманський національний університет садівництва

Інвестиційне забезпечення сільськогосподарського сектору виступає як відкрита соціально-економічна система та значною мірою залежить від дії чинників різного характеру. Водночас безпосередньо на інвестиційні процеси в аграрному секторі суттєво впливають, з одного боку, умови здійснення конкретної виробничо-господарської діяльності на рівні суб'єктів господарювання з належними їм ресурсами, соціумом, внутрішньогосподарськими структурами та соціально-економічними цілями, а з іншого – фактори, що відбивають існуючі на регіональному рівні інфраструктурні складові ринкового та інституціонального середовища (постачальники ресурсів, ринкові посередники, споживачі-клієнти, конкуренти, органи місцевого самоврядування та інші контактні аудиторії).

На основі вивчення і переосмислення наукових розробок вітчизняних науковців виокремлено основні рушійні сили формування інвестиційного